

מפעמים ועבודתם

מבצע עבודת השליחות

י"ד נסלו ה'תשע"ט
ערש"ק פרשת וישלח • גליון ד

הילדים,
השלוחים

הרב שמאי ענדע

ומביט עליו
אם עובדו כראוי

התוועדות עם הרב שלמה קונין

רשימת התלמידים תהיה נוגעת

מהתועדות חג הגאולה י"ט כסלו תשי"ב

לקבל בשורות משמחות יותר, ובודאי לא יסתפקו בהחלטה והבטחה בעלמא מבלי לקיימה, אלא שתהי' החלטה והבטחה אמיתית, ולא באופן מרומה ("ניט גענארטערהייט"), ומה גם שלא יוכלו לרמות, שהרי יראו את ההנהגה בפועל. ועל-דרך פתגם אדמו"ר מהר"ש - כפי שסיפר הרבי - שאת הקב"ה בודאי אי-אפשר לרמות ח"ו, וגם את העולם לא מרמים, כי אם את עצמו בלבד, מהו איפוא ה"קונץ" לרמות טיפש!... והוסיף, שרשימת התלמידים שיבקש בעוד עשרה ימים תהי' נוגעת בקשר לענין מסויים [הכוונה לנתינת דמי חנוכה בליל ה' דחנוכה - המעתיק], וכדי שלא יבואו אח"כ בטענות שאילו היו יודעים כו', לכן מודיע על זה מראש.

פדאני לי ולבני

והעיקר - שיהי' הענין ד"פרו ורבו", שכל חסיד יעשה עוד חסיד, כל תמים וכל תלמיד יעשה עוד תמים ועוד תלמיד, וכן הלאה, "עד בלי די", עד שיפעלו סוכ"ס שכל בני"י יתחילו ללמוד גם פנימיות התורה, תורת החסידות. ועל-ידי-זה יהי' שלימות הענין ד"פדה בשלום נפשי", "פדאני לי ולבני מבין אומות העולם" - כהבטחתו של משיח הבעש"ט (במענה לשאלתו: אימתי קאתי מר?) "לכשיפוצו מעינותיך חוצה", ובמילא, כאשר כל-אחד-ואחד יעשה וישלים הפצת המעיינות בד' אמותיו, עד שיבטל מהם התואר "חוצה" ("עס וועט ווערן אויס חוצה") - כיון שיהיו מלאים וחדורים בהמעיינות שיטביעו כל מציאותם ("די מעיינות וועלן עס פארטרינקען") - אזי יבוא משיח צדקנו במהרה בימינו ממש.

ב
שחסיד פועל על עצמו לעסוק בגמילות חסדים ולעזור ולסייע לחבירו להיות חסיד - אם יפעל על עצמו ליתן רק מענינים שנחשבים אצלו מותרות ושיריים, ה"ז חסד דישמעאל, ששולל רבינו הזקן באגה"ק שכתבה "אחר ביאתו מפ"ב";

הדרישה והתביעה ("מאנען מאנט זיך") מחסידים בכלל ומתלמידי הישיבות בפרט היא, איפוא, ליתן להזולת אפילו מעניניהם העיקריים, שנחשבים אצלם לדברים מוכרחים, ולא רק שנדמה להם שמוכרחים בזה אלא יתכן שהאמת היא שמוכרחים בזה, ואעפ"כ, ישנם זמנים, בזמן מן הזמנים, שלא צריכים לחשוב על עצמם ("ס'איז דא אמאל אז צייט וואס מ'דארף ניט קוקן אויף זיך"), כי אם, להשתדל בטובתו של הזולת ע"י גמילות חסדים בנוגע לפנימיות התורה, תורת החסידות.

התלמידים המדייקים

(בהמשך סרט ההקלטה ישנם שני קטעים שמתוכנם נראה ש)כ"ק אדמו"ר שליט"א הבהיר שהתעסקותם של תלמידי הישיבות בגמילות חסדים צריכה להיות מחוץ לסדרי הישיבה, בזמנם הפנוי שבו יכולים להתנהג כפי ראות עיניהם, אזי צ"ל מראית עיניהם כלשון המדרש (אסת"ר פ"ז, ט) "מראית עיניהם של צדיקים מעלה אותם למעלה העליונה" - לבחור לעסוק בגמ"ח.

בהמשך הדברים עורר כ"ק אדמו"ר שליט"א ע"ד הדיוק בשמירת זמני לימוד החסידות בבוקר, וסיפר, שלפני מספר שבועות ביקש מהמשפיעים למסור לו רשימת התלמידים המדייקים בשמירת הזמן, ולעת-עתה אין המצב משביע רצון, ולכן מודיע עתה שבעוד עשרה ימים יבקש עוד הפעם את רשימת התלמידים, ותקוותו

יוצא-לאור במסגרת מבצע "עבודת השליחות" שע"י ועד תלמידי התמימים העולמי והתלמידים השלוחים בשיתוף 'המרכז לעניני חינוך' וחברת **Jewish Educational Media**

גליון זה כולל תמונות ייחודיות ומסמכים בפרסום ראשון, המתפרסמים באדיבות ארכיון התמונות, האודיו והוידאו של הרבי **The Living Archive** ופרויקט **My Encounter** לשימור זכרונות ועדויות מהרבי, של חברת **Jewish Educational Media** חומרים אלו הינם תחת זכויות יוצרים הבלעדיות של **JEM**

עימוד ועיצוב: **y.w. graphicdesign** המערכת: **Avodashashlichus@gmail.com**

תמונת השער: 110604 / JEM / כ' שבט תש"ל

לזכות
ר' שניאור זלמן
והוגתו מרת יוכבד שיחי
ומשפחתם
מינסקי
להצלחה רבה ומופלגה
בגשמיות וברוחניות
ולעילוי-נשמת אמו
מרת שיינא בעשא בתיה
בת יוסף דב

משיח ממתין לפעולה שלו

על כל-אחד ואחד לעשות חשבון צדק בנפשו: מה עשה עד עתה לקירוב הגאולה!...

ובפרט על-ידי התבוננות שמשיח צדקנו עומד ומצפה בקוצר רוח לגאול את ישראל (כמובן מדברי הגמרא שאינו מתיר שני נגעים ביחד שלא יתעכב כדי קשירת שני נגעים, כמוזכר לעיל) - לאחרי שכל-אחד-אחד ישלים את התלוי בו להחיש את ביאת המשיח, ומכיון שמשיח צדקנו בכבודו ובעצמו עומד וממתין לפעולה שלו, הרי מובן גודל הזכות כו', שלכן, כשיבוא משיח צדקנו בקרוב ממש, יודא לכל-אחד ואחד על פעולתו להחיש ביאתו, ולא רק הודי' בלבד, אלא יוסיף ויתן מענייניו, הן ענינים רוחניים, החל מלימוד התורה, "תורה חדשה מאתי תצא", והן ענינים גשמיים, ש"הטובה תהיה מושפעת הרבה וכל המעדנים מצויין כעפר".

וענין נוסף המודגש ביותר בדורנו זה - עבודת השליחות לפעול על הזולת:

כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו - "הנשיא הוא הכל", "לב כל קהל ישראל" - הטיל על כל-אחד ואחד מאנשי הדור שליחות קדושה להיות "נר להאיר", להאיר אחרים, "נר ה' נשמת אדם", דכל אלו הנמצאים בסביבתו (נוסף על בני ביתו כו'), ובכל מקום שידו מגעת, שיאירו ב"נר מצוה ותורה אור", אשר, על-ידי-זה מבטלים את חשכת הגלות ומביאים את אור הגאולה.

ופרטי הדברים דעבודת השליחות - הלא הם כתובים בריבוי אגרות-קודש שלו, בשיחותיו ובמאמריו כו', וצריך להיות - ש"קריינא דאיגרתא איהו להוי פרוונקא", למלא את השליחות מתוך מסירה ונתינה (דוגמת המסירות-נפש דפינחס), על-ידי הפצת התורה, כולל ובמיוחד פנימיות התורה כפי

שנתבארה בתורת החסידות, בחינת היחידה שבתורה, שעל-ידי-זה מגלים בחינת היחידה שבכל-אחד ואחד מישראל (האנשים נשים וטף), ניצוץ משיח, ועד להתגלות בחינת היחידה הכללית - משיח צדקנו.

ולכן, על כל-אחד ואחד למלא את השליחות שהוטלה עליו על-ידי נשיא הדור, ולידע, שמכיון שהנשיא הוא "לב כל קהל ישראל", בדוגמת הלב שממנו מתפשט הדם לכל האברים ואחר-כך חוזר הדם אל הלב, הרי, נוסף על מינוי השליחות, בוחן נשיא הדור אם נתקיימה פעולת השליחות, בעת שחוזר הדם דכל האברים (כל אנשים הדור) למקורו ב"לב כל קהל ישראל", ומוסיף ביתר שאת וביתר עוז בהמשכת הברכות כו' בכל המצטרך בגשמיות וברוחניות גם יחד, לכל אלו שממלאים פעולת השליחות.

(משיחת ש"פ ואתחנן תשמ"ח)

הרב שמאי ענדע

ראש ישיבת תומכי תמימים, ס' פאולו ברזיל

הפ"נ נתקבל ות"ח ת"ח

היה זה יום ההילולא השני מאז יסד הרבי את תקנת לימוד הרמב"ם, באחרון-של-פסח תשמ"ו.

בתחילה, כשהוצעה לי שליחות, לא חפצתי לצאת. למדתי אז בכולל, ונהנתי מזיו השכינה במחיצת הרבי. היה לי מקום טוב בהתועדויות, אושר ועושר רוחני, זכיתי להתפלל עם הרבי, לחיות במחיצתו, ועל כן לא רציתי אפילו לכתוב לרבי על-דבר ההצעה, וללמוד במשך עוד תקופה ב'כולל', לחיות במחיצת הרבי....

הפצירו בי לכתוב לרבי, ולציין את העובדה שאני אינני רוצה אך מבקשים ממני.

כך אכן עשיתי, וזכיתי לקבל מענה בן חמש שורות בו הדריך אותי הרבי בפרוטרוט כיצד לפעול בשליחות, עם מי לדבר, מה לדבר, מה לעשות, איך לפעול וכו'...

ממילא יצאתי לשליחות לברזיל, שם למדתי לאורך שנה ב'כולל' ולאחר שנה יצאתי לעיירה סמוכה לס' פאולו, בה פתחתי בית חב"ד.

הפעילות הראשונה שקיימתי הייתה שמיעת עשרת הדברות בחג השבועות. פרסמתי על כך בכל העיר, והכנתי קידוש בבית הכנסת לכמה עשרות אנשים שציפיתי שישתתפו.

הגיע בוקר חג השבועות, המתנתי לקהל שיתאסף, והנה הגיעו שני אנשים בלבד.

תליתי תקוות בכך שהשעה עודה מוקדמת ובוודאי אט-אט יגיעו אנשים נוספים, וכעבור זמן רב התאספו אט-אט חמשה אנשים... השעה כבר התאחרה, ביקשתי מהם שימתינו קמעא, אעבור בין הבתים ואזמין אנשים.

הסתובבתי בין בתים וחנויות, ליקטתי שלושה אנשים נוספים, אולם כשהגעתי עמם לבית הכנסת, גיליתי ששלושה מתוך החמשה שנכחו במקום כבר עזבו...

פרטי חייו של כל אדם מחולקים לרמות שונות: ישנם דברים עיקריים והכרחיים, ישנם דברים שבבחינת תוספת, ויש אף דברים מיותרים.

הרבי פעל שמסגרת חייו של חסיד, של מי שגדל ב"תומכי תמימים", תהיה כזו בה ייצא לשליחות באופן אוטומטי. זו תהיה ברירת המחדל שלו והעדפתו הראשונה.

כלומר: השליחות היא לא פרט נוסף בחיינו, היא עצם, יסוד ועיקר החיים.

וכאשר מעיינים בשיחותיו הקדושות של הרבי המבארות את עניין השליחות ועוסקות בפרטיה, מבינים עד כמה יקרה השליחות אצל הרבי, ועד כמה מוכרחת היא.

כל אחד שייך לזה וכל אחד זקוק לזה. אין אפשרות אחרת. אם רוצים להיות קשורים אל הרבי, שייכים אליו. אם רוצים לחיות עם הרבי ולהיות חלק מהרבי, מוכרחים לצאת לשליחות.

ביטוי לכך ניתן בכ"ב שבט תשמ"ח, כאשר הרבנית הצדקנית מרת חיה מושקא נ"ע הסתלקה, והרבי הורה להודיע על כך לבנים, לשלוחים.

השלוחים הם הבנים! האין די במאורע זה כדי לעורר כל אחד לעסוק בשליחות?

הרצון להיות קשורים לרבי הוא לא דבר נוסף, אלא עיקר חיינו. האם נשעה בדברי הבל, או אף בענייני קדושה, אך מבלי למלא את עיקר ייעודנו בעלמא הדין, ובכך נפספס את מימוש השאיפה העיקרית של חיינו?!

מי שחפץ בקשר אישי עם הרבי צריך לצאת לשליחות!

יהפכו לששון ולשמחה

אני זכיתי לצאת בשליחות הרבי בכ"ף טבת תשמ"ו. כידוע, כ"ף טבת הוא יום הילולת הרמב"ם, ובשנת תשמ"ו

הצלחת ההצלחות

אין לתאר את השמחה והאושר שהציפו את נפשי. בדיוק ברגע הזה קיבלתי מכתב מהרבי, מנשיא הדור הדואג ליהודי אחד שנמצא בסוף העולם, שולח לו מכתב. אז הבנתי מהו עניין השליחות - לא לעשות פעולות גדולות ובומבסטיות, אלא לקרב עוד יהודי ועוד יהודי.

הרבי נמצא אתנו. הרבי מרגיש שיש יהודי שנמצא בשליחות ושביר מכך שפעולה שקיים לא הצליחה. והרבי שולח לו מכתב שיגיע באותו יום ובאותו זמן, בכדי לומר לו: אני אתך.

תשובה זו מלווה אותי כל חיי. מאז, אני לא דואג מה יהיו התוצאות. צריכים לפעול כי הרבי רוצה שיפעלו. ומי שנמצא בשליחות ופועל, מבלי הבט על התוצאות - הרבי נמצא אתו, מלווה אותו וב"ת"ח ת"ח".

כשאנו עושים, אל לנו להביט על ההצלחה הנראית לעינינו. הנה, פעלתי, בגלוי לא מאוד הצלחתי והייתי שבור מכך, אך מרגע שראיתי שהרבי אתי, שמחתי שמחה עזה ועצומה.

הצלחתי גם הצלחתי. איזו הצלחה חסיד מבקש יותר משהרבי יהיה אתו?

זהו מסר לכל שליח:

הרבי מלווה אותנו בשליחות ורוצה שנעשה. ולגבי ההצלחה? העובדה שהרבי אתנו היא ההצלחה הגדולה ביותר.

יאוש אחזני, אך לא אמרתי די. הפצרתי בהם שימתינו עוד, ובינתיים אשיג עוד אנשים. הם ראו את הלחץ בו אני נתון ונענו לבקשתי, המשכתי להתרוצץ, השגתי עוד שלושה אנשים, אך יותר מזה לא הצלחתי.

היינו בסך הכל תשעה אנשים. עדיין לא היה מניין - - -

בתחנונים רבים הצלחתי לשכנעם שלא יעזבו, המשכתי בחיפושיי, וכעבור כמחצית השעה הצלחתי למצוא יהודי נוסף, וערכנו קריאת התורה עם עשרת הדברות.

חזרתי הביתה מיואש למדי. לשם מה הגעתי לכאן? סברתי שיגיעו עשרות אנשים, הכנתי סעודה גדולה, ולפועל - עברתי חוויה שלא ייחלתי לה.

בסעודת יום-טוב ישבתי כבסעודה המפסקת בערב תשעה-באב...

לפתע, בעודי יושב בסעודה, שמעתי נקישות בדלת. שומר הבניין הביא מכתבים, הבטתי במכתבים שהכילו חשבונות שונים וכדומה, ולפתע אורו עיניי - בין המכתבים אני רואה מכתב מהרבי!

מכיוון שהיה זה יום-טוב, ביקשתי ממנו שיפתח בעבורי את המכתב.

וכך כתב הרבי: "הפ"נ נתקבל ות"ח ת"ח" - הפ"נ שכתבתי בהגיעי לעיר השליחות נתקבל, ותשואות חן תשואות חן - ולקראת חג השבועות הבעל"ט הנני בזה לברכו בברכת רבותינו נשיאינו קבלת התורה בשמחה ובפנימיות".

ניצב עלינו!

התועדות מרוממת עם הרב שלמה קונין
שליח הרבי למדינת קליפורניה

בשיתוף:
MY BRACODIRECTOR
REBBE

הייתה ב'יחידות', הרבי כביכול 'הזהיר' אותו על הקשיים הטמונים לפני בקליפורניה. אמי אמרה לרבי: "שלוימ'לה שלי כבר יסתדר אתם", והרבי חיך.

כשהרבי שולח שליח, הוא שולח אותו למקום המדויק בגנו של השם אותו הועידה לו הכוונה העליונה, זהו המקום בו עליו לפעול, ושם הוא יכול להצליח. ואותנו - כאמור - שלח הרבי בשנת תשכ"ה לקליפורניה.

יש בעל הבית

הדבר החשוב ביותר אותו שליח צריך לזכור כל העת הוא שהוא שליח. פשוטו כמשמעו. הוא לא עצמאי, יש לו 'בוס' - המשלח. מצד אחד, המשלח נמצא אתו תמיד ונותן לו את הכחות לנהוג כדרוש, ומהצד השני - השליח מייצג את המשלח, ואם חלילה הוא ינהג שלא כראוי, ולו בפרט קטן, הרי שהוא עושה זאת רח"ל בשם המשלח.

לכן, הדרך היחידה להביא את האש המאירה של הרבי ולכבוש אתה את מקום השליחות, היא שהאש הזו תהיה בראש ובראשונה אצלך. הדרך היחידה לוודא זאת היא

רוח חדשנית שררה באמריקה בשנות הכ"ף. תנועת ה'היפים' החלה להתפשט במהירות, וצעירים רבים הצטרפו אליה בהתלהבות. התנועה קראה ל'שחרור' ול'חופשיות', הצעירים נטשו את החיים הרשמיים והמהוקצעים שאפינו את אבותיהם, הפסיקו להתעניין בכסף, התיישבו בקרנות הרחובות מגודלי שיער זקן, קראו תיגר על המסגרת ודיברו על חיפוש משמעות החיים.

מרכז ה'היפים' והמקום שייצג אותם יותר מכל היה קליפורניה.

באותה תקופה שלח אותנו הרבי לקליפורניה, וב'יחידות' שהתקיימה לפני נסיעתנו, אמר: "שלמה, , דו וועסט אַיינעמען גאַנץ קליפורניה" [שלמה, אתה תכבוש את כל קליפורניה]. הרבי הטיל עלינו לכבוש ולשחרר את כל קליפורניה.

בהיותה של קליפורניה מדינה של אנשים 'פתוחים' יש ייתרונות וחסרונות. החסרונות כבר ידועים, אולם אנו הגענו הנה בכדי לחפש ולגלות את הטוב.

כשאמי, שזכתה לחביבות יתירה מהרבי, ממש כמו בת,

"אפשר לקיים שניהם!"

בחור של הרבי, אתה מוכרח לציית ולהקשיב להנהלת הישיבה.

יחד כתבנו על כך לרבי, ותשובתו הקדושה הייתה: "אפשר לקיים שניהם".

לאחר שקיבלתי את התשובה הזו, הגברתי את לימודי בשיבה עוד יותר, בד בבד עם הפעילות בברונקס.

הרבי קובע, וזהו מסר לכל השלוחים: אפשר להתמקד בשניהם. והכוונה היא לאו דווקא על הזמן אותו מקדישים לתפילה וללימוד, אלא על איכות התפילה והלימוד והריכוז המלא בהם.

בהיותי בחור, זומנתי פעם למשרדו של הרב חדקוב. "אתה הרי מרובע בברונקס", אמר לי. הנהנתי בחיוב, והוא המשיך: "מה אתה אומר, שלמה, שליח של הרבי יכול להצליח בברונקס?". אמרתי: "שליח של הרבי מצליח בכל מקום אליו הרבי שולח אותו!".

הרב חדקוב שאל מיד: "אתה מוכן להיות שליח בברונקס?", ועניתי מיד בחיוב.

מכיוון שהייתי תלמיד ישיבה, דיברתי עם הנהלת הישיבה - הרב מנטליק והרב דוד רסקין עליהם השלום, ונועצתי בהם איך ליישם את זה, שכן - וזו הוראה גם לבחורים היום - אם אתה תלמיד ישיבה,

היא לא וויתרה ושאלה במה חטאה שאינני מוכן לתת את ידי.

הסברתי שהיא לא חטאה בדבר חלילה, והתורה מצווה עלינו לנהוג כך דווקא מתוך הכבוד הרב אותו היא רוחשת לנשים.

התקדמנו אל תוך האולם, ישבנו במשך שעה ארוכה בה עניתי על כל שאלותיהם, ובסיום הם הזמינו אותי לפגישה נוספת.

יושבת הראש של הוועידה התקשרה אליי לאחר-מכן ואמרה: אני לא יודעת איך לומר לך את זה, אבל היית פופולרי מדי, ולכן הפדרציה היהודית לא מאפשרת לנו להזמין שוב. האם תסכים שאני ובעלי נבוא אליך לבית חב"ד מדי שבוע ותלמד אתנו?..."

אבל המעניין ביותר הוא שדווקא אותה אשה שהושיטה לי את ידה, היא כיום סבתא לנכדים שמתחנכים מוסדות ליובאוויטש בקליפורניה, וילדיה - המתגוררים באזורים שונים בקליפורניה - מעורבים כולם בבתי חב"ד באזורים...

כמותו!

לעיתים יכולה לעלות אצל השליח 'הוא אמינא' לעשות לעצמו הנחות, להתחשב בשיקולי נוחות ונעימות.

אבל זה לא אנחנו!

אנחנו שלוחים. שלוחים של הרבי. כשמישהו מושיט לך יד עליך לעצור ולחשוב: אילו הייתי עומד מול הרבי, הייתי לוקח את היד הזאת?! ובכן, אתה עומד מול הרבי! ואם אתה לוקח את היד אתה לוקח את הרבי אתך!

הציות להוראות של הרבי. כשהשליח מציית, הוא יכול להיות סמוך ובטוח שהוא מקיים את שליחותו כשורה.

בכל פעולה ובכל רגע ביום, צריך השליח לחיות מתוך מודעות שהרבי אתו. הוא עושה את הפעולה הזו מול הרבי. אם יש לו ספק, ולו הקטן ביותר, האם הרבי יחייך ויהנהג בראשו לאות קורת רוח והסכמה למעשהו, אסור לו לעשות את אותו הדבר. אם הרבי לא מחייך מהמעשה של השליח, הרי הוא רחמנא-ליצלן בדרך הלא נכונה.

והדרך של המשלח היא "יודע את העולם, ומכוון למרוד בו". תפקידו של שליח הוא לעבוד עם ובתוך העולם, ולשם כך עליו להכירו, אולם עליו לזכור תמיד שהוא צריך "לכוון למרוד בו" - לא להתפעל מהעולם, לזכור תמיד שהוא נמצא בשליחות כדי לגלות אלקות בתוך העולם. לבטל את ההעלם והסתר ולגלות את האור, ולא להיפך - להתפעל חלילה מההעלם.

ונתתי גשמיכם

אמחיש זאת עם מקרה שאירע עמי:

באחד הימים קיבלתי טלפון מהפדרציה היהודית בקליפורניה. "אתה אדם מעניין", אמרו לי, "אתה חובש כובע שחור, עוטה מעיל שחור ואתה מדבר אנגלית. ברצוננו שתופיע בפני קבוצת המנהיגות של צעירי הפדרציה ותענה להם על שאלות שונות".

נעניתי להזמנה בשמחה, נסעתי אל המקום המיועד, וברגע בו נכנסתי אל אולם ההתכנסות הושיטה לי אחת ממארגנות האירוע את ידה. הקהל כולו הביט בנעשה.

לא הושטתי את היד וניסיתי להסתפק בברכת שלום, אך

הדרך היחידה להביא את האש המאירה של הרבי ולכבוש אתה את מקום השליחות, היא שהאש הזו תהיה בראש ובראשונה אצלך. הדרך היחידה לוודא זאת היא הציות להוראות של הרבי.

הוא לא לברוח, אלא לקפוץ גבוה יותר - "לכתחילה אריבער". זוהי דרך חיים!

ותמיד ידעת שכשאתה הולך עם הרבי, כשהרבי נמצא בנשמתך, ואתה מנסה ככל יכולתך להתחבר ולהתקשר אליו בכל נימי נפשך, הרגשת שאתה נמצא בעולם אחר, והרבי נמצא אתך וממוקד בך ורק בך.

עלינו לזכור: עבודתנו היא אך ורק להיות שלוחים, להיות "שלוחו של אדם כמותו". אסור לנו בשום אופן לסחוב את הרבי למקום בו הוא לא רוצה להיות, ולא רוצה שאנחנו נהיה.

רק כך נצליח!

כשאני לא עשיתי מה ששיקולי נעימות אומרים לעשות, אלא מה שהרבי רוצה שאעשה - יצאו מכך רק תוצאות טובות, שפירותיהן ניכרות עד עצם היום הזה.

בנקאי הבנקאים

כשהשליח בָּטַל אל המשלח ולא עומדים בפניו כל שיקולים אחרים מלבד ביצוע רצונו וראיית המשלח לנגדו תמיד, הוא גובר על כל הקשיים.

אם מעשיו ואופן התנהלותו הם כאלו שהרבי שמח בהם, והוא לוקח את הרבי עמו למקום שהרבי רוצה להיות בו, הרבי גם פותר את כל הקשיים.

"איי, געוואָלד", יזעק שליח, "חשבונות הבנק של בית חב"ד, הרכוש של הרבי, עומדים להיות מעוקלים בתוך שבוע". אז תדבר עם הרבי! תבקש ממנו! תכתוב לו!

אתה מדבר עם הבנקאי של כל הבנקאים! הרופא של כל הרופאים! הוא יכול לפתור את בעיותיך! רק תחיה עמו, תעמיד אותו כל העת מול עיניך, תדע שהוא אתך. וכשאתה יודע שאתה שליח של הרבי, ופועל מתוך אמונה, שמחה ובטחון - הרבי לא ייתן לך ליפול חלילה.

הרבי רצה שנדע שעומדת מולנו עבודה לא פשוטה, אך גם לימד אותנו שכששש בוערת מתחת לרגלנו, תפקידנו

כאשר הוכרז בישיבה על הזוכה פרצו עמו חבריו בריקוד סוּחַף של "טייערע ברידער".

התוועדות מרומת

במסגרת המבצע מתקיימות בישיבות השונות התוועדות מיוחדות עם שלוחים ומשפיעים אורחים. בשבוע שעבר אירחה הישיבה ברחובות את הרב שלמה וילהלם, שליח הרבי בז'יטומיר אוקראינה, שבמשך מספר שעות התוועד עם תלמידי התמימים על היוקר שבעבודת השליחות, ועל תפקידם של תלמידי התמימים.

פרישת שלום משיבות תות"ל ברחבי הארץ

"טייערע ברידער"

השבוע השני של מבצע הלימוד הגדול נפתח בצפיה בוידאו מיוחד מבית חברת JEM, ובמבחן על השיחות שנלמדו במשך השבוע הקודם.

בין המשתתפים במבחן נערכה הגרלה ארצית על כרטיס טיסה לרבי, וזכה בה התמים מנחם מענדל אוריאל מיישיבת תות"ל מגדל-העמק - הזאל הקטן.

